

А кога и моми и булки се събиратъ на сепенки да пре-
датъ, или на тлаки да трошатъ или бѣлятъ папуръ, стѣва
надпѣване на хубави пѣсни и тамъ изпѣква башъ пѣснопой-
ницата съ хубавия си гласъ и знающа много пѣсни. По тия
пѣсни отдалечъ се познава кжде е седянката (тлаката) и кои
моми сж тамъ. Понѣкога слушашъ нѣкоя домакиня тъче станъ,
запѣла нѣкоя пѣсень и чувашъ ритмичнитѣ удари на бърдото
— като че ли пригласятъ на пѣсенята.

На Гергьовъ-денъ се събиратъ на обща трапеза нѣкол-
цина съседни и роднини, да си ядатъ агнетата и да си пиятъ
виното съ новъ дивисилъ. Като се привършатъ приказкитѣ и
благословиитѣ (наздравичитѣ), почватъ се пѣсни и отъ мъже
и отъ жени.

А по заговѣзни отъ много кжщи се чуватъ пѣсни и
смѣхове отъ събравшитѣ се да заговѣватъ до късно презъ
нощта. Тука взематъ участие и по-възрастнитѣ деца.

По сватбитѣ веселието се продължаваше въ недѣля ве-
черъ, въ понеделника на угощението сватоветѣ, та и въ втор-
ника за изпращане на сватбаритѣ отъ по-далечнитѣ мѣста.
Пѣятъ, пѣятъ всички до насита. Хорото е за младитѣ, а тра-
пезата и пѣснитѣ сж за възрастнитѣ — сватове още кумове.
И тукъ изпѣкватъ добритѣ пѣснопойци, които всички слу-
шатъ; а въ моментъ на избликъ отъ възхищение пиятъ на-
здравичи за тѣхно здраве. Тѣй весели бѣха сватоветѣ по ония
времена!

На нѣкои малки площади (мегдани) изъ по-второстепен-
нитѣ улици на града, почти въ всѣки празникъ (при хубаво
време), следъ обѣдъ (привечеръ) ставаха хора. Още отъ пред-
ния денъ игрището ще се почисти и помете, а за хорото лѣтно
време ще се поръси съ вода. На тия хора играятъ момиче-
тата отъ близкитѣ махали, като сами си пѣятъ при нѣмане
на свирачи. Ще се наловятъ на хорото десетина моми и мо-
мички и отъ тѣхъ две-три ще запѣятъ хороводна пѣсень.
Всѣки куплетъ (стихъ) отъ пѣсенята се повтаря отъ други
две-три играчки, за да не се изморяватъ сѣ едни и сжщи.
Други две-три ще захванатъ друга пѣсень, по-игрива, като
тоже се припѣла отъ други; тѣй че всички пѣятъ и играятъ
такива игри, какъвто е тактътъ на пѣсенята: койчовата, ис-
кийската, гръцката, селската... и др. А кога се зададатъ отъ
далечъ нѣкои ергени или минаватъ по-стари мъже, — скъс-
ватъ хорото, до като минатъ мъжетѣ и пакъ го запраиватъ.
Често на тѣзи хора се улавятъ и нѣкои ергенчета — еснафи
момчета. (Въ битността ми учителъ въ Лѣсковецъ и ние, учи-
телитѣ, се улавяме на такива хора). Момитѣ си иматъ свои
любими хороводни пѣтни и всѣка обича да запѣва своитѣ
любими пѣсни. А ние малки момчета (ужъ Божемъ ергенчета!)
се ловимъ на хорото и играемъ съ момитѣ наедно, И до днесъ
си спомнямъ гласътъ и думитѣ на следнитѣ хороводни пѣсни: